Република Србија
УПРАВНИ СУД
7 У. 16813/16
30.06.2017. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Весне Лазаревић и Гордане Богдановић, чланова већа, са судским саветником Горданом Војновић, записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., Улица ... број ..., кога заступа Ђура Мади, адвокат из Новог Сада, Улица Драге Спасић број 3, Поштански фах 100, изјављеној против туженог Генералног секретаријата Владе Републике Србије, ради поништаја решења 61 број: 07-8721/ 2016-001 од 28.10.2016. године, у правној ствари приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа, одржаној дана 30.06.2017. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијен је захтев за приступ информацијама од јавног значаја који је поднело А.А. из ..., заведен под 61 број: 07-8721/2016 од 16.09.2016. године, а који се односи на достављање копије закључка Владе Републике Србије 05 број: 464-255/2013 од 22.02.2013. године, са образложењем и копије свих пратећих докумената, односно списа који су пописани и који чине саставни део конкретног предмета са означеним службеним бројем у коме је донет предметни закључак.

У тужби поднетој Управном суду дана 29.11.2016. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. Указује да је тужени, супротно члану 10. Закона о општем управном поступку, пропустио да у образложењу оспореног решења наведе све одлучне чињенице које су биле од значаја за решавање ове управне ствари. Истиче да је тужени у свом решењу навео да подносилац захтев тражи да му се достави копија конкретног закључка Владе са образложењем и копијама свих пратећих

докумената, што подразумева већи број докумената и информација којима располаже орган власти. Међутим, тужени орган је пропустио да утврди и образложи ког су стварног обима тражене информације. Ово посебно са разлога што је тражилац у свом допуњеном захтеву детаљно образложио шта подразумева под копијом документа под називом закључак Владе Републике Србије, а шта под копијом свих пратећих докумената уз предметни закључак. Стога је тужени орган на непотпуно утврђено чињенично стање погрешно применио члан 13. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Наводи да је постављени захтев подразумевао обавезу туженог да тужиоцу у смислу члана 5. достави у просеку копије 10 докумената, а не копије неограниченог броја докумената, будући да су све тражене информације садржане у једном спису – омоту предмета. Из образложења побијаног решења није јасно из ког разлога је тужени закључио да тужиоцу треба ускратити право на приступ информацијама, обзиром да одредбама материјалног права тражилац информација није ограничен само на један документ и на једну информацију. Додаје да образложење оспореног решења не упућује на јасне разлоге због којих се тужени орган определио за примену члана 13. поменутог закона, имајући у виду да није дато образложење да ли тужилац злоупотребљава право на приступ информацијама, односно у чему се евентуално састоји таква злоупотреба. Сматра да је тужени имао основа да применом одредбе члана 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја омогући тражиоцу увид у део докумената и наглашава да је тужени побијаним решењем прекршио одредбе члана 6. и 10. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода. Са наведених разлога, предлаже да суд по одржаној расправи уважи тужбу, поништи оспорено решење и наложи туженом органу да поступи по захтеву тужиоца од 14.09.2016. године и достави му тражене информације, као и да суд обавеже тужени орган да тужиоцу надокнади трошкове поступка према АТ и ТТ, у укупном износу од 37.370,00 динара.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења, понављајући те разлоге, па је предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно одредби члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари нашао да тужба није основана.

Из стања у списима ове правне ствари и разлога образложења оспореног решења произлази да је тужени орган, поступајући по захтеву тужиоца од 16.09.2016. године, који је заведен под 61 број: 07-8721/2016, сагласно члану 15. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, дана 30.09.2016. године упутио тужиоцу захтев за допуну захтева за приступ информацијама од јавног значаја, у коме је указао на неопходност што прецизнијег описа информације која се тражи, имајући у виду да је захтев

прешироко постављен и да је нејасно која је информација предмет интересовања. У одговору на захтев туженог за допуну поднетог захтева за приступ информацијама од јавног значаја тужилац је обавестио тужени орган да захтев за приступ информацијама од јавног значај уређује тако што под појмом "копија закључка Владе Републике Србије" са прецизно назначеним бројем и датумом "са образложењем", како је то наведено у првобитном захтеву, подразумева копију конкретног писаног службеног акта са припадајућим образложењем, који је саставни део закључка чији је доносилац Влада Републике Србије, у смислу члана 43. став 3. Закона о Влади. Под појмом "копије свих пратећих докумената, односно списа који су пописани и који чине саставни део конкретног предмета са означеним службеним бројем у коме је донет предметни закључак", како је то наведено у првобитном захтеву, подразумева информације садржане као скуп свих поднесака који претходе усвајању закључка Владе у конкретном предмету, чији службени број је ближе означен у самом захтеву, те упућује орган на Уредбу о канцеларијском пословању органа државне управе.

У поступку решавања по предметном захтеву тужени орган је констатовао да подносилац тражи да му се достави не само један документ и не само једна информација, већ већи број докумената и већи број информација којима располаже орган јавне власти, а који су настали у раду или у вези са радом органа јавне власти, са ког разлога је захтев одбијен, применом одредбе члана 13. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, према коме орган власти неће омогућити остваривање права на приступ информацијама, ако тражилац злоупотребљава права на приступ информацијама од јавног значаја, а нарочито ако тражи велики број информација.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања и примењених прописа, Управни суд налази да је тужени орган био дужан да приликом одлучивања, захтев тужиоца за приступ информацијама од јавног заначаја одбаци као неуредан, али да тиме што га је одбио није повредио закон на штету тужиоца, будући да му је признао више права него што му по закону припада. Ово стога што је одредбом члана 15. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (“Службени гласник РС” бр. 120/04...36/10) прописано да захтев мора садржати назив органа власти, име, презиме и адресу тражиоца, као и што прецизнији опис информације која се тражи. Како поднети захтев није био уредан, правилно је тужени орган наложио тужиоцу да исти уреди, у складу са одредбом члана 15. став 5. истог закона, којом је прописано да ако захтев не садржи податке из става 2. овог члана, односно ако захтев није уредан, овлашћено лице органа власти дужно је да, без надокнаде, поучи тражиоца како да те недостатке отклони, односно да достави тражиоцу упутство о допуни. Међутим, тражилац информације није поступио по налогу органа власти на начин на који је то од њега тражено, јер није прецизно описао информацију коју од органа власти тражи.

Одредбом члана 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног заначаја, прописано је да информација од јавног значаја, у смислу овог закона, јесте информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Према налажењу Управног суда, захтев странке поднет органу власти за достављање копија једног или више закључака Владе Републике Србије са образложењем и копијама свих пратећих докумената који чине саставни део комплетног предмета, записника са седница Владе Републике Србије одржаних у одређеном периоду, службених белешки и слично, без навођења информације од јавног значаја која се у траженом документу налази, представља захтев за достављање документа, а не захтев да се учини доступном одређена информација од јавног значаја. Ако захтев странке не садржи обавезне елементе прописане законом, орган јавне власти је дужан, да пре доношења одлуке о захтеву поучи тражиоца информације да у одређеном року отклони недостатке, односно захтев допуни уз упозорење на последице непоступања.

Имајући у виду да је тражилац информације и након поступања по налогу за уређење захтева за слободан приступ информацијама од јавног значаја тражио документ, а не одређену информацију садржану у документу, при чему није поступио по налогу органа за уређење захтева у складу са упутством о допуни, то је орган био дужан да, у складу са одредбом члана 15. став 6. истог закона, донесе закључак којим ће захтев одбацити, као неуредан.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима донео одлуку као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлуку као у ставу II диспозитива пресуде суд је донео применом одредби чланова 66. и 67. Закона о управним споровима, у вези са одредбама чланова 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...55/14), на чију сходну примену упућује члан 74. Закона о управним споровима, с обзиром да тужилац није успео у овом спору, па му трошкови не припадају.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 30.06.2017. године, 7 У. 16813/16

Записничар
Гордана Војновић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МН